

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

6/2014

Říjen

Náklady: 7,- Kč

www.farnost-pardubice.cz

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str.2-5

- Volby do Pastorační rady farnosti 2014
- Pondělní večery - návštěva P. Petra Koláře
- 9. pouť pardubických rodin
- Pouť do Vamberk a Klodská

MINISTRANTI str.6

- Ministranti v Hoješíně

MISIE str.7-8

- Poselství papeže Františka k misijní neděli
- Zapijte se do misijního mostu

SKAUTSKÉ HNUTÍ str.8

- Na pardubicku se skautuje už 100 let

ROZHOVOR str.9-10

- Vnímám zvláštní otisk Boží milosti do mého nitra
- Svátost nemocných

HUDBA str.11

- Občasník pro duchovní hudbu
- Oprava varhan v kostele sv. Bartoloměje
- Poděkování

CHARITA str.12

- Adventní věnce

RŮZNÉ str.12-13

- Tři Sokratova síta
- Homilie sv. Otce

KALENDÁŘ str.15-16

VYDAT SE JEŽÍŠI ÚPLNĚ, I KDYŽ SE CÍTÍM JAKO LOĎ BEZ KOMPASU

Jsmo přesvědčeni, že Kristus nás miluje? Že my milujeme Ježíše Krista?

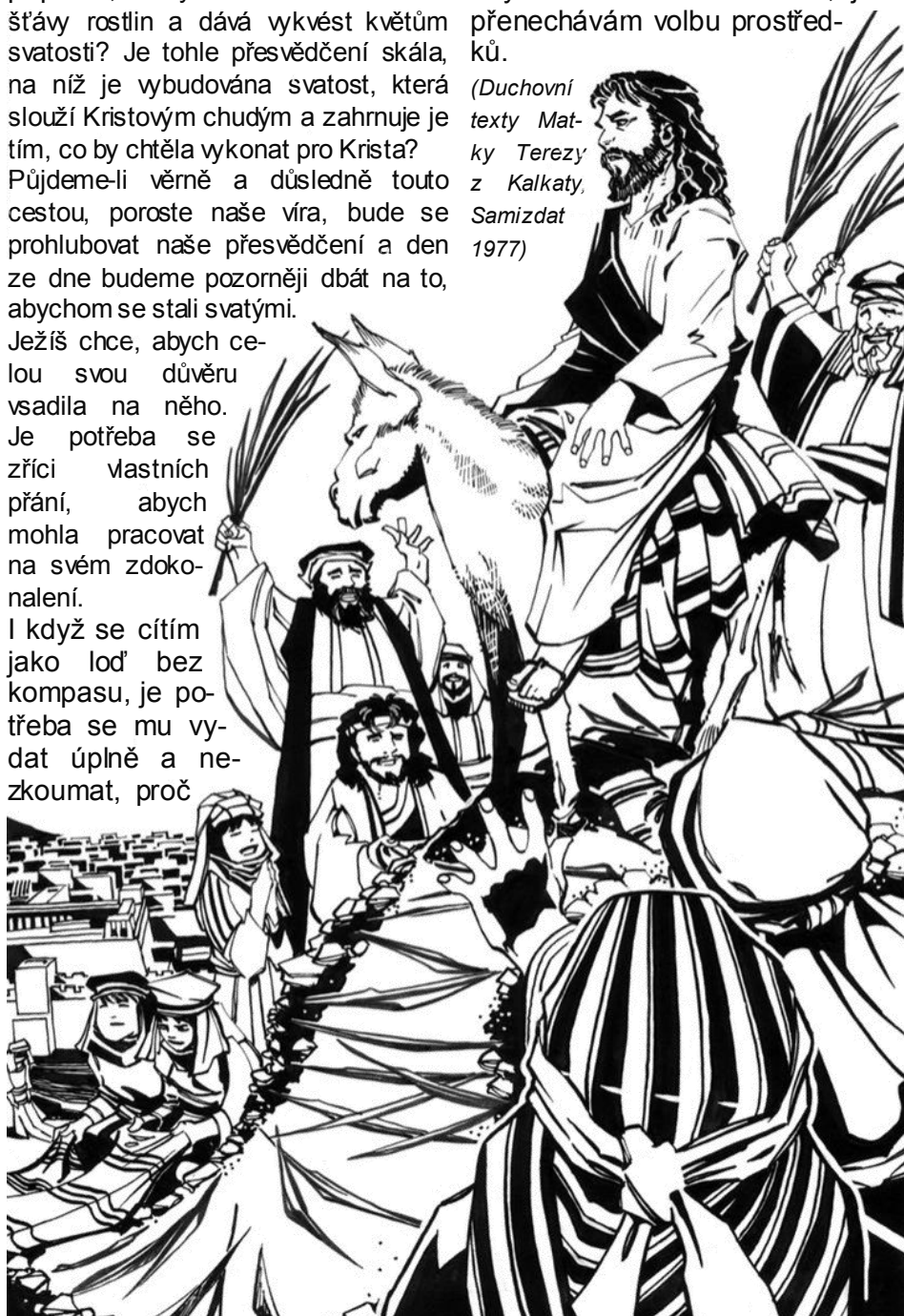
Je tohle přesvědčení jako sluneční paprsek, který táhne vzhůru životní šťávy rostlin a dává vykvést květům svatosti? Je tohle přesvědčení skála, na níž je vybudována svatost, která slouží Kristovým chudým a zahrnuje je tím, co by chtěla vykonat pro Krista? Půjdeme-li věrně a důsledně touto cestou, poroste naše víra, bude se prohlubovat naše přesvědčení a den ze dne budeme pozorněji dbát na to, abychom se stali svatými.

Ježíš chce, abych celou svou důvěru vsadila na něho. Je potřeba se zříci vlastních přání, abych mohla pracovat na svém zdokonalení.

I když se cítím jako loď bez kompasu, je potřeba se mu vydat úplně a nezkoumat, proč

mne vede tak. a ne jinak. Nesmím ani chtít vidět pokračování své cesty, ani vědět, jak daleko jsem na cestě ke svatosti pokročila. Prosím, aby ze mne udělal svatou, jemu přenechávám volbu prostředků.

(Duchovní texty Matky Terezy z Kalkaty, Samizdat 1977)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 2014

1. ZÁKLADNÍ INFORMACE K VOLBĚ:

Vzhledem k dovršení čtyřletého období existence současné **Pastorační rady farnosti** dochází k její nové volbě. V týdnu **od 16. do 22. listopadu** se budou přijímat v kostelích **návrhy kandidátů** do nové rady. Následně v neděli **30. listopadu** proběhne na nástěnkách **prezentace kandidátů** a **7. prosince vlastní volba**.

Vyhlášení výsledku volby a jmenování členů se plánuje na **neděli 14. prosince**.

Jména členů Pastorační rady, kteří jsou automaticky v PR na základě pověření biskupa nebo zastávající službu ve farnosti: Mgr. Antonín Forbelský, PhDr. Radek Matinek, Filip Dušek, Antonín Sokol, P. Ing. Josef Trochta SDB, jáhen Ing. Josef Jinoch, jáhen Mgr. Karel Kylar, jáhen Ing. Mgr. Ladislav Traxler, jáhen PhDr. Milan Novotný, Prof. Jiří Kuchválek – regenschori, Mgr. Marie Hubálková - ředitelka Oblastní charity Pardubice.

2. VÝNATKY ZE STANOV PASTORAČNÍ RADY:

I. Základní ustanovení

1. Pastorační rada (dále jen PR) je poradním a pracovním orgánem faráře, administrátora, nebo moderátora společné duchovní správy podle kán. 517 § 1 Kodexu kanonického práva (dále jen faráře).
2. PR spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32). Pro plodnou činnost PR je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi zúčastněnými základním předpokladem. Připravenost ke spolupráci, k vzájemnému naslouchání a porozumění je nezbytná.
3. Na základě povinnosti všech věřících podílet se na učitelském, pastýřském a kněžském úřadě (všeobecné kněžství) nese pastorační rada spoluodpovědnost za šíření poselství spásy a proměnu pozemského řádu duchem evangelia podle Kristova příkazu: „Budete mi svědky“ (Sk 1,8) – viz kánon 225, § 1 a 2 Kodexu kanonického práva. Aby mohli plnit své úkoly, snaží se všichni členové PR spolu se svými pastýři o svou duchovní formaci, další náboženské vzdělávání a o celkový rozvoj vlastní osobnosti.
4. Úkolem PR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalosti situace farnosti se podílet na vytváření pastoračního programu.
5. **K úkolům PR zvláště náleží:**

- a) probouzet a prohlubovat vědomí spoluodpovědnosti za farní společenství a oživovat spolupráci jeho členů;
- b) získávat a připravovat členy farního společenství pro službu předávání víry a jejího prohlubování;
- c) přinášet podněty a návrhy pro přípravu a slavení bohoslužeb a pro živou účast celého farního společenství na liturgii;
- d) podporovat službu v charitativní a sociální oblasti a spolupracovat s místní charitou;
- e) vidět zvláštní životní situaci různých skupin farního společenství a hledat účinnou pastorační a charitativní pomoc v jejich potřebách;
- f) sledovat a promýšlet společenský a politický vývoj s jeho problémy, přinášet vhodné návrhy k jejich řešení, přijímat odpovídající opatření a provádět je;
- g) koordinovat vzdělávací činnost ve farnosti, případně ji i provádět;
- h) zastupovat zájmy a potřeby katolíků, křesťanů, případně i ostatních spoluobčanů na veřejnosti;
- i) probouzet a posilovat odpovědnost farního společenství za misie, za mír a rozvoj pozitivních hodnot ve světě;
- j) hledat a budovat ekumenickou spolupráci zejména v pastorační a charitativní činnosti;
- k) podporovat katolická církevní sdružení a zařízení i volné iniciativy při respektování jejich samostatnosti; v dialogu s nimi i s ostatními skupinami ve farnosti koordinovat jejich úkoly a služby;
- l) hledat přístup k těm, kteří jsou vzdáleni životu farního společenství;
- m) pravidelně informovat farní společenství písemně i ústně o práci a problémech ve farnosti;
- n) společnými úkoly a akcemi posilovat vědomí společenství;
- o) v návaznosti na pastorační program diecéze určit pořadí úkolů ve farnosti, jež je třeba plnit;
- p) spolupracovat při provádění lidových misí, při duchovních obnovách, při plánování a organizování bohoslužeb, při vydávání farních tiskovin, v péči o farní knihovnu, vývěsku, farní kroniku, apod.

6. Pastorační rada má právo:

- a) sdělit biskupovi svůj názor, má-li dojít k obsazení uprázdněné farnosti nebo k jiným personálním změnám, které se týkají duchovních působících ve farnosti. Právo biskupa rozhodnout o personálních změnách dle svého uvážení tím není dotčeno;
- b) být včas informována o vzniku a zániku společenství a organizací ve farnosti;

(Pokračování na stránce 3)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 2014

(Pokračování ze stránky 2)

- c) vyjádřit svůj názor při změnách organizace duchovní správy ve farnosti, případně hranic farnosti, při výběru pomocníků k podávání eucharistie, při výběru lektorů, akolytů a katechetů, při plánování lidové misie či duchovní obnovy farnosti;
- d) podílet se na přípravě důležitých pastoračních kroků, na řešení důležitých otázek, týkajících se života farnosti, např. uspořádání církevních slavností a zvláštních slavnostních bohoslužeb (poutí, procesí, prosebných dnů,...) a na stanovení pořádku bohoslužeb.

II. Složení pastorační rady

1. Pastorační radu tvoří:
 - a) farář;
 - b) ostatní duchovní trvale činní ve farnosti na základě pověření biskupem (kněží, jáhnové), případně laik pověřený biskupem k účasti na pastorační péči o farnost podle kánonu 517, § 2 Kodexu kanonického práva;
 - c) po jednom delegátu z řeholních společenství, církevních sdružení (např. Charity), uznaných hnutí a jiných církevních zařízení (např. škol), případně z farností spravovaných excurrento, které nemají vlastní pastorační radu;
 - d) 2 – 6 členů zvolených farním společenstvím (počet určí farář po dohodě s volební komisí);
 - e) 2 – 6 členů kdykoliv jmenovaných farářem podle jeho uvážení (tento počet nesmí převýšit počet volených členů);
2. Předsedou pastorační rady je vždy farář podle kánonu 519 a 536 Kodexu kanonického práva.

III. Volby do pastorační rady

1. Pastorační rada se ustavuje na dobu 4 let, v případě prvního ustavení na 2 roky.
2. Volební právo:
 - a) právo volit má každý katolík starší 18 let, příslušející do farnosti;
 - b) právo být zvolen má každý katolík starší 18 let, který má právo volit, a který je ochoten a schopen plnit úkoly pastorační rady;
3. Volební řád:
 - a) farář jmenuje tříčlennou volební komisi a požádá jednotlivé instituce ve farnosti o jmenování delegátů do PR (viz II/1, písm. c);
 - b) kandidáty může navrhnout každý člen farnosti, který má právo volit. Písemné návrhy přijímá farář a volební komise. Společně posoudí, zda navržení kandidáti splňují podmínky pro právo být zvolen a vyžádá si jejich písemný souhlas s kandidaturou;

- c) volební komise určí termín, místo a způsob konání voleb a sestaví kandidátku ze všech navržených kandidátů s vyloučením těch, kteří byli jmenováni do PR jako delegáti (viz II/1, písm. c);
- d) seznam kandidátů, termín a místo konání voleb musí být zveřejněn nejpozději 14 dnů před volbami ohlášením při bohoslužbách a na vývěsce v kostele. Stejným způsobem se zveřejní seznam členů PR delegovaných jednotlivými institucemi;
- e) v případě potřeby zajistí volební komise představení jednotlivých kandidátů voličům;
- f) volební komise do týdne oznámí zvoleným kandidátům výsledky voleb;
- g) volební komise do 14 dnů od data konání voleb oznámí farnímu společenství výsledky voleb.

IV. Ustavení pastorační rady

1. Do jednoho měsíce po volbách svolá předseda všechny členy PR k ustavujícímu zasedání.
2. Před termínem konání ustavujícího zasedání jsou členové PR uvedeni do funkce předsedou PR složením tohoto slibu před farním společenstvím: „Chcete svědomitě plnit své poslání v pastorační radě a přispívat k růstu Božího království v naší farnosti?“ Jednotliví členové PR podají předsedovi ruku se slovy: „Ano, to slibuji. Kéž mi Bůh pomáhá!“ Současně předseda PR předá členům PR jím podepsané dekrety o ustanovení za členy PR.

3. NÁVRH KANDIDÁTŮ DO PASTORAČNÍ RADY:

Věnujte pozornost následujícím poznámkám:

1. návrhy doporučujeme předkládat po zralém uvážení a nejlépe po dohodě se skupinou vašich přátel a známých z farnosti; dohodněte se na společných kandidátech, případně s nimi promluvte, zda by případnou volbu přijali
2. bylo by účelné navrhnout takové kandidáty, kteří jsou ochotní pracovat v pastorační radě a je předpoklad, že budou svými schopnostmi přínosem pro celou naši farnost; připojujte u každého kandidáta nějakou oblast činnosti, kterou by tento člověk podle vašeho názoru byl schopen plnit
3. každý farník starší 18-ti let může v 1. kole navrhnout maximálně 6 kandidátů
4. do 2. kola postoupí 10 kandidátů s největším počtem hlasů
5. do Pastorační rady bude vybráno z 2. kola 5 kandidátů s největším počtem hlasů

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

PONDĚLNÍ VEČERY – NÁVŠTĚVA P. PETRA KOLÁŘE

V září jsme zahájili nový akademický rok vzdělávacího cyklu Pondělních večerů u sv. Jana přednáškou P. Petra Koláře, která se týkala vývoje způsobu slavení eucharistické liturgie v dějinách církve.

P. Kolář se v přednášce zabýval stručnou historií vývoje liturgie slavení památky večere Páně od počátků křesťanských dějin až po dnešní dobu.

Připomněl dobu počátků slavení eucharistie po domech v rodinách, i pozdější situace od 4.

století, kdy se začala slavit bohoslužba veřejně. Mluvil o proměnách, které přinesl středověk a posléze i doba barokní. Situace vyústila potřebou liturgické reformy, kterou pak uskutečnil II. vatikánský koncil. Mluvil o latině, jako běžném jazyku původních obyvatelů Římské říše a její nesrozumitelnosti pro pozdější germánské kmeny, o stavbách a tvaru prvních kostelů ve srovnání s kostely dnešními, které pochází většinou z dob předkoncilních. Základním principem správného slavení eucharis-

tie je totiž vytvoření společenství těch, kteří se proto shromažďují. K tomu je třeba nejen porozumění jazyku, který je při liturgii užíván, ale i vhodné prostorové uspořádání.

Z přednášky a i následné diskuse vyplynulo to podstatné, co nyní potřebujeme. Především je to touha a ochota spojit se ve společenství Božího

lidu, který vzdává díky našemu nebeskému Otci ve spojení s jeho synem Ježíšem Kristem, který

je středem tohoto shromáždění. Proto vnitřní snaha nás všech, kteří se k liturgii shromažďujeme, je podstatná a je důležitější, než reformy vnější. Nemůžeme očekávat, že naši vnitřní proměnu přinese církevní hierarchie. Je třeba reformu uskutečnit z našeho nitra - „od spodu“. Vnější rámec pro ni již byl koncilem vytvořen.

Celý text přednášky je dostupný na webové stránce <http://vecery.dohloubky.cz> v oddílu „Přednášky“.

Jan Franc

9. POUŤ PARDUBICKÝCH RODIN

V sobotu 6. 9. se uskutečnila 9. pouť pardubických rodin, tentokrát k poutnímu místu Panny Marie Lurdské Dřízna u Přepych poblíž Opočna.

Mši svatou v kapli celebroidal otec Radek s přispěním nového jáhna Filipa. Účast byla hojná, jak je dobrou tradicí. Po bohoslužbě následoval výlet k nedaleké rozhledně, mnohé rodiny vyrazily s připravenými košíky, které více než méně plnily nalezenými houbami. Rozhledna se stala místem opravdových sportovních výkonů, zvláště je třeba vypíchnout obdivuhodný sportovní počín otce Rad-

ka ☺, po kterém si bezesporu právem zasloužil svoji oblíbenou kávu. Nebyla nouze ani o nádherné výhledy do kraje. Po návratu ke kapli došlo na přípravu ohně a opékání buřtů, u toho si přišel na své opravdu každý, včetně dětí, které otestovaly připravenost rodičů brouzdáním v místním potoce. Pout' byla jako vždy skvělou příležitostí poděkovat za prázdniny, strávit čas společně a navíc se také seznámit s jáhnem Filipem.

kuč

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

POUŤ DO VAMBEŘIC A KLODSKA.

Dne 4. října se uskutečnila pouť pardubické farnosti v rámci roku povolání do polských Vambeřic a Klodska. Doprovázeli nás P. Antonín Forbelský, P. Radek Martinek a jáhni Filip Dušek a Karel Kylar.

Ve Vambeřicích jsme projížděli dvěma z dvanácti bran, které zdobí město. Shromáždili jsme se pod schody chrámu Matky Boží (v r. 1936 byl povýšen na baziliku minor) na společné foto a vyslechli výklad P. Martinka o historii města Vambeřic i okolí. Po zdolání 57 schodů (někteří stoupali po tzv. svatých schodech krytou chodbou po levé straně) jsme čekali na skončení mše svaté polských poutníků, protože v průběhu dne je jich slouženo několik, neboť bazilika je častým cílem poutníků. Mohli jsme se ale poklonit milostné sošce P. Marie na hlavním oltáři, která byla v r. 1980 korunována Janem Pavlem II. papežskými korunami.

Vpravo pod obětním stolem je vystaven obraz sv. Františka z Assisi, patrona františkánů, kteří zde působí. Zde jsme také děkovali za našeho papeže Františka a vyprošovali pro něho zvláštní ochranu. Mši svatou jsme zakončili modlitbou Anděl Páně.

Poté jsme procházeli postranní chodbou plnou unikátních obrazů a malých kapliček, o každém nám P. Martinek podal výklad s obdivuhodnou znalostí. Nebylo možné si vše zapamatovat, ale zaujal nás reliéf sv. Jana Pavla II. se schránkou s jeho ostatky a uprostřed ze železa vytepaný svícen v podobě stromu, na jehož větvích svítily malé čajové svíčky a také jsme nepřehlédli obraz sv. Vincenta z Pauly.

Po prohlídce jsme měli volno až do 14.30 hod. a každý jej mohl využít dle svého zájmu. Mnozí absolvovali křížovou cestu na Kalvarii, nachází se zde až 100 kaplí, které byly budovány postupně od konce 17. stol. do 19. stol., někteří navštívili Betlém s 800 figurkami, z nichž 300 je pohyblivých a objevil také pramen Matky Boží.

Odpoledne jsme odjeli do Klodska, kde jsme navštívili kostel zasvěcený Nanebevzetí P. Marie a

který je pro nás pozoruhodný tím, že se v něm nachází hrob Arnošta z Pardubic, arcibiskupa pražského, jehož výročí 650 let od úmrtí jsme si nedávno připomínali. P. Martinek opět podal výklad o historii vzniku a osudu kostela. Iniciátorem stavby byl arcibiskup Arnošt z Pardubic, který v poslední vůli odkázal větší obnos peněz. Se stavbou se začalo ve II. pol. 14. stol. a dokončen ve stol. 16. Nejprve jej převzali protestanté a poté přešel do správy jezuitů, kteří zahájili přestavbu, která trvala 350 let. Interiér kostela je barokní. Na hlavním oltáři je umístěna zázračná soška Matky Boží Klodské, obklopena anděly a svatými. V presbytáři je na klenbě malba znázorňující nanebevzetí P. Marie na klenbu nebes. V trojlodním kostele se nachází mnoho barokních oltářů, soch svatých, zpovědnic, atd. V poslední vůli si Arnošt z Pardubic přál být pochován v tomto kostele, a proto byly jeho ostatky převezeny a uloženy v kryptě pod oltářem. Po přestavbě v 19. stol. byly přeneseny do boční lodě. V současnosti je v severní lodi u prvního sloupu umístěna mramorová socha klečícího arcibiskupa, která je dílem českého sochaře.

Na tomto pro nás tak významném místě jsme se pomodlili Litanie k našim svatým a ochráncům vlasti, které se předmodlival jáhen Karel Kylar. A poděkovali jsme také Panně Marii za tuto pouť a vyprošovali si stálou ochranu a pomoc do dalších dnů.

Děkujeme P. Antonínu Forbelskému za zorganizování této poutě a doprovod, P. Radkovi Martinovi a jáhnům Karlovi Kylarovi a Filipovi Duškovi za obětavý výklad na všech navštívených místech a jáhnům za jejich službu. Upřímné díky.

Jana Čihulová

MODLITBA K VAMBEŘICKÉ KRÁLOVNĚ RODIN

*Vambeřická Královno rodin
a Matko Nejpěknější Lásky,
vypros pro naši rodinu u Tvého Syna
vzájemné porozumění, ochotu pomáhat,
schopnost odpouštět, upřímnost, trpělivost
a lásku v každodenním životě.
Učiň Matko, aby v naší rodině,
bylo jedno srdce a jedna duše.
Matko Ježíše Krista, úpěnlivě Tě prosíme,
zachovej naši rodinu ve zdraví a v bezpečí,
daleko od ohně, krádeží, nehod
a jiných neštěstí
a především od neočekávané smrti.
Marie, buď starostlivou ochránkyní naší rodiny.
Zachovej nás v jednotě s Tvým synem
a s Tebou až do smrti. Amen*

MINISTRANTI V HOJEŠÍNĚ

Bylo nás 10 (i s jáhnem Filipem), které rodiče zavezli s dvěma auty do kláštera v Hoješíně na *Duchovní setkání* určené pro kluky od 7 do 14 roků. Podtitulem setkání bylo, jestli je možné být rytířem i v 21. století a setkání vedl otec Eliáš. Do Hoješína jsme dorazili v sobotu dvacátého září okolo deváté hodiny ranní. I když se rodiče dušovali, že jsme snídani už měli, dostali jsme další ☺. (Někteří ministranti z jiných měst tam byli již od pátečního večera – proto měli řeholní sestry přichystanou i snídani.) Poté jsme byli zařazeni do skupinek a k našemu smutku jsme byli my Pardubáci rozděleni. Měli jsme se navzájem seznámit a namalovat naše rytířské prapory, pod kterými budeme vystupovat po celý víkend. Potom jsme se seznámili s rytířskou zbrojí a ve skupinkách si proti sobě zahráli fotbal. Ti, které nebavil fotbal, měli možnost dobrovolně (!) odhazovat hnůj. Před obědem byla mše, dvě skupinky měly službu a připravovaly ji. K obědu byl „buřtguláš“ s chlebem.

Odpoledne jsme jeli autobusem do nedalekého Kovářova. Tam jsme jezdili na koních, hráli fotbal a další hry. Sestřičkám patří velký dík za to, jak se o nás staraly, jen jsme je asi dost potrápili. Když jsme přišli zpocení z fotbalu, sestřičky o nás měly velký strach, že nastydneme, museli jsme se jít hned převléknout. Ani nemluvíme o tom, jak se vyděsily, když nás viděly přelézat elektrický ohradník. K večeru se za námi zastavil náš pan světicí biskup Josef Kajnek, který nám vyprávěl o svém životě a trpělivě odpovídal na naše všetečné dotazy. Poté se v kapli konala adorace. Nakonec jsme se dívali na dojemný film *Most do země Terabithia*.

Pro úplnost zmiňme, že otec Eliáš se staral o náš duchovní rozvoj a pomáhal mu takzvaný Písař, který se snažil nás zocelit po fyzické stránce. Za rušení po večerce, za odmlouvání sestřičkám nás čekaly krkolomné „tělocviky“ – například 10 minut se opírat o stěnu zády, nohy v pravém úhlu a vytlačovat nohy od těla. V Hoješíně se nám přihodily i jiné drobné nehody: Večer jsme si trochu „hráli“ s dveřmi a nějak se nám zasekly. Zkoušeli jsme je odblokovat, ale nešlo nám to. Když jsme tam už hezkou dobu trčeli, napadlo nás poprosit o pomoc jednu z maminek od kluků (kterých tam také několik bylo). Když přišla, jenom za dveře zatáhla a už to bylo v pořádku. Ani jsme se nerozkoukali z jedné šlamastiky a přišla další. Když jsme se chystali spát, chtěli jsme Filipovi přenést matraci, aby měl kde složit hlavu, ale trochu jsme s ní zavadili o lustr. Ten se okolo jedenácté hodiny večerní s ohromným hlukem roztrhl o podlahu na tisíc střípků. A tak jsme v rámci dalšího cvičení víc jak čtvrt hodiny zametali...

V neděli ráno byl budíček v 7:30. Po rozcvičce jsme hráli hry v týmech, do kterých jsme byli rozděleni v sobotu. Hráli jsme například na schovávanou a elektriku. Dvě skupinky pak připravovaly mši svatou, která začala asi v 11 hodin. Po ní byl oběd – pochutnali jsme si na číně – a odjezd domů s rodiči, kteří pro nás přijeli.

Náš velký dík patří jáhnu Filipovi, za to, že nás tam doprovázel a pomáhal tam s organizací.

Tomáš a Lukáš Nejezchlebovi

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K MISIJNÍ NEDĚLI 2014

Drazí bratři a sestry!

Ještě i dnes je mnoho lidí, kteří neznají Ježíše Krista. Misie ad gentes, k níž jsou povoláni všichni členové církve, zůstává velmi naléhavá, neboť církev je misijní svou podstatou: zrodila se, aby „vycházela na cestu“. Světový den misii poskytuje věřícím z různých kontinentů výsadní příležitost, aby se modlili a konkrétními skutky vyjadřovali svou solidaritu s podporou mladým církvím na misijních územích. Jedná se o oslavu plnou milosti a radosti: milosti proto, že Duch Svatý, jehož poslal Otec, poskytuje moudrost a sílu těm, kdo jsou vnímaví vůči jeho působení; a radosti proto, že Ježíš Kristus, Otcův Syn, poslaný pro evangelizaci světa, podporuje a provází naše misijní dílo. Chtěl bych předložit biblický obraz z Lukášova evangelia (srov. 10, 21-23), který znázorňuje právě radost Ježíše i jeho učedníků vyslaných na misii.

1. Evangelista vypravuje, že Pán vyslal ve dvojicích dvaasedmdesát učedníků do měst a vesnic, aby hlásali, že Boží království se přiblížilo a připravovali lidi na setkání s Ježíšem. Když učedníci splnili své misijní poslání, vrátili se plní radosti; radost je převládajícím tématem této první nezapomenutelné misionářské zkušenosti. Božský Mistr jim řekl: „Radujte se ani ne tak z toho, že se vám podrobují duchové, spíše se radujte, že vaše jména jsou zapsána v nebi. V té chvíli zajásal v Duchu Svatém a řekl: ‚Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, ... Když byli sami, obrátil se ke svým učedníkům s těmito slovy: ‚Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte‘“ (Lk 10, 20-21.23).

Lukáš představuje tři obrazy. Ježíš nejprve hovořil s učedníky, poté se obrátil na Otce a pak znovu hovoří s nimi. Ježíš chce učedníkům umožnit účast na své radosti, jež je odlišná od té, jakou zakusili oni, a převyšuje ji.

2. Učedníci byli plní radosti a nadšení z toho, že mohli osvobozovat lidi od démonů. Ježíš je však napomíná, aby se neradovali ani tak z moci, které se jim dostalo, jako spíše z přijaté lásky: „Že vaše jména jsou zapsána v nebi“ (Lk 10, 20). Byla jim totiž darována zkušenost Boží lásky a také možnost se o ni podělit. A tato zkušenost učedníků je pro Ježíšovo srdce důvodem radostné vděčnosti. Toto potěšení zachytil Lukáš v perspektivě trojičního společenství: „Ježíš zajásal v Duchu Svatém“, obrátil se k Otci a vzdal mu chválu. Tento okamžik intimní radosti tryská z hluboké lásky Ježíše jako Syna k jeho Otci, Pánu nebe a země, který ukryl tyto věci před moudrými a chytrými, ale odhalil je maličkým (srov. Lk 10, 21). Bůh ukrývá a odhaluje a v této modlitbě chvály vyniká především to, že odhaluje. Co Bůh odhalil a ukryl? Tajemství svého království, ustanovení Božího panství v Ježíšovi a vítězství nad satanem.

To všechno Bůh ukryl před těmi, kdo jsou příliš plní sebe a předstírají, že už všechno vědí. Svou do-

mýšlivostí bývají jako zaslepeni a Bohu nenechávají prostor. Snadno si můžeme představit některé Ježíšovy současníky, které často napomínal, ale jedná se o stále existující nebezpečí, jež se týká i nás. Naproti tomu „malými“ jsou ti pokorní, jednoduší, chudí, vydědění, lidé bez hlasu, znavení a utlačovaní, které Ježíš nazývá „blaženými“. Docela dobře můžeme jimi mít na mysli Marii a Josefa, galilejské rybáře i učedníky, které povolával cestou během svého kázání.

3. „Ano, Otče, tak se ti zalíbilo.“ (Lk 10, 21) Ježíšův výraz je třeba chápat s ohledem na jeho vnitřní radost, kde zalíbení poukazuje na spásonosný a láskyplný Otcův plán ve vztahu k lidem. Ježíš zajásal pro tuto Boží dobrotu, neboť Otec se rozhodl milovat lidi stejnou láskou, jakou má k Synovi. Ježíš kromě toho také poukazuje na Mariinu radost: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli.“ (Lk 1, 47) Jedná se o radostnou zvěst, která vede ke spáse. Maria nosila ve svém lůně Ježíše, nejvýsostnějšího Evangelizátora, setkala se s Alžbětou, zaplesala radostí v Duchu Svatém a zazpívala Magnificat. Ježíš viděl, že misie jeho učedníků skončila úspěšně a že mají radost, zaplesal v Duchu Svatém a obrátil se k Otci s modlitbou. V obou případech se jedná o radost z účinkující spásy, protože láska, jíž Otec miluje Syna, se dostává až k nám a působením Ducha Svatého nás zahluje a umožňuje nám vstoupit do trojičního života.

Otec je zdrojem radosti, Syn je jejím projevem a Duch Svatý jejím oživovatelem. Hned poté, co vzdal chválu Otci, nás Ježíš slovy evangelisty Matouše vyzývá: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“ (11, 28-30) „Radost evangelia naplňuje srdce i život těch, kdo se setkávají s Ježíšem. Ti, kdo přijímají spásu od něj, jsou vysvobozeni z hříchu, ze smutku, z vnitřní prázdnoty a z osamění. S Ježíšem se vždycky rodí a obnovuje radost.“ (apoštol. exhortace Evangelii gaudium, 1)

Takovéto setkání s Ježíšem bylo naprosto jedinečnou zkušeností pro Pannu Marii, jež se stala „příčinou naší radosti“. Učedníci zase přijali povolání být s Ježíšem, který je poslal, aby evangelizovali (srov. Mk 3, 14), a oni tak byli naplněni radostí. Proč do této řeky radosti nevstoupíme i my?

4. „Velké nebezpečí, které hrozí současnému světu s jeho rozmanitou, leč zatěžující konzumní nabídkou, je individualistický smutek, který pryští ze zpohodlnělého a lakomého srdce, z chorobného vyhledávání povrchních rozkoší a otupělého svědomí.“ (apoštol. exhortace Evangelii gaudium, 2) Proto lidstvo velmi potřebuje čerpat ze spásy, kte-

(Pokračování na stránce 8)

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K MISIJNÍ NEDĚLI 2014

(Pokračování ze stránky 7)

rou přinesl Kristus. Učedníci jsou ti, kdo se nechávají stále více uchvacovat Ježíšovou láskou a poznamenávat ohněm náruživosti pro Boží království, aby byli nositeli evangelní radosti. Všichni Pánovi učedníci jsou povoláni k tomu, aby živilí radost z evangelizace. Biskupové coby první mezi zodpovědnými za hlásání mají za úlohu napomáhat jednotě místní církve v jejím misijním nasazení. Mají mít na paměti, že radost ze zvěstování Ježíše Krista se vyjadřuje jak starostí o hlásání na těch nejvzdálenějších místech, tak i v neustálém vycházení na periferie jejich vlastního území, kde čeká především mnoho chudých lidí.

V mnohých oblastech se nedostává povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu. Často je to způsobeno tím, že společenství, kde chybí nakažlivé apoštolské nadšení, přinášejí málo nadšení a nevzbuzují přitažlivost. Evangelní radost tryská ze setkání s Kristem a se sdílení s chudými. Proto povzbuzuji famí společenství, sdružení a skupiny, aby žily intenzivním bratrským životem, založeným na lásce k Ježíšovi a pozorným vůči potřebám těch nejvíce strádajících. Kde je radost, horlivost a touha přinášet druhým Krista, tam vznikají ryzí povolání. Mezi nimi nelze zapomínat na laická povolání k misii. Vědomí věřících laiků o jejich misijní totožnosti již dorostlo, stejně jako povědomí o tom, že jsou povoláni k přebírání stále významnější úlohy při šíření evangelia. Proto je zapotřebí jejich nále-

žité formace s ohledem na účinné apoštolské působení.

5. „Bůh miluje radostného dárce.“ (2 Kor 9, 7) Světový den misí je rovněž možností pro oživení touhy a morální povinnosti radostně se zúčastnit na misii ad gentes. Osobní finanční příspěvek je znamením toho, že se sami obětuje, především pro Pána a pak i pro bratry, aby se náš materiální dar stával nástrojem pro evangelizaci lidstva, jež se utváří na lásce.

Drazí bratři a sestry, o tomto Světovém dni misí se moje myšlenky ubírají ke všem místním církvím. Nenechme si vzít radost z evangelizace! Vyzývám vás, abyste se ponořili do radosti z evangelia a udržovali lásku, která je schopna přinášet světlo vašemu povolání a misijnímu poslání. Povzbuzuji vás, abyste se při své vnitřní pouti nezapomínali vracet k „první lásce“, s níž Pán Ježíš Kristus rozehrál srdce každého. Není to z nějakého nostalgického citu, ale proto, abyste setrvali v radosti. Pánův učedník setravá v radosti, když přebývá s ním, když koná jeho vůli a když sdílí víru, naději a evangelní lásku.

K Panně Marii, vzoru pokorné a radostné evangelizace, se obracejme se svou modlitbou za to, aby se církev stávala domem pro mnohé, matkou pro všechny národy a umožňovala vznik nového světa. Ve Vatikánu 8. června 2014, na slavnost Seslání Ducha Svatého

ZAPOJTE SE DO MISIJNÍHO MOSTU MODLITBY!

V předvečer Misijní neděle, tj. v sobotu 18.10. se mohou všichni zájemci sejít doma či v kostele, zapálit svíčku a pomodlit se růženec nebo jakoukoliv modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia na celém světě.

V Pardubicích se sejdem **18.10. v kostele sv. Jana Křtitele v 17:30 hod.**

Děti vytvoří Misijní most modlitby v neděli 19.10. v 15:30 hod na faře.
Bude na něm přítomen i národní ředitel Papežského misijního díla P. Jiří Šlégr.
Všichni jste srdečně zváni.

SKAUTSKÉ HNUTÍ

NA PARDUBICKU SE SKAUTUJE UŽ 100 LET!

V rámci velkých oslav již stoleté tradice pardubického skautingu probíhá ve Skautském centru Vinice řada akcí, kterých se může zúčastnit kdokoli i z řad veřejnosti, mající ke skautingu vztah. Oslavy začínají v pondělí 6.10. v 17:00 slavnostním zahájením a přednáškou Prof. RNDr. Heleny Illnerové, DrSc.: „Život se světlem“. Od úterý do čtvrtka v čase od 16 do 20 hodin bude na stejném místě festival skautských prezentací - Skautské příběhy, Skautské expedice a Skautští fotografové. V sobotu 11.10. proběhne v centru velké generační setká-

ní roverů, oldskautů a dalších činovníků, kteří kdy skautovali a skautují na Pardubicku a v neděli 12.10. i pro veřejnost závěrečný den oslav „Happy day“ pro skauty a veřejnost od 8:00 do 15:00, opět v centru na Vinici - skautská pouť, bleší trhy, výstavy, projekce, aktivity, upomínkové předměty a občerstvení. V neděli v 9:00 taktéž proběhne mše na počest 100 let pardubického skautingu v kostele sv. Bartoloměje. Více info na internetu: <http://skauti-pardubice.cz/> Na viděnou se těší Benny a Kyb, pořadatelé akce.

VNÍMÁM ZVLÁŠTNÍ OTISK BOŽÍ MILOSTI DO MÉHO NITRA

Milan Novotný, jeden z nově vysvěcených trvalých jáhnů, se podělil o své zážitky z přijetí jáhenského svěcení.

Milan Novotný pracuje jako psychoterapeut ve věznici v Pardubicích. Původně vyučený tesař maturoval na stavební průmyslovce a následně se přeorientoval na humanitní obor. Vystudoval psychologii, kterou doplnil psychoterapeutickým výcvikem. V šestnácti letech konvertoval ke křesťanství. S manželkou má tři děti, nejnovější přírůstek do rodiny přibyl letos na jaře.

• Proč jste se rozhodl pro trvalé jáhenství?

Při své práci ve vězení se setkávám s velice těžký-

v těžkých chvílích, které se dostavily v posledním období formace před svěcením. Při exerciciích a po hovorech s otcem Adamem, naším exercitátorem, však v mé duši zavládl mír a ta původní všední jistota.

• Jaký má pro Vás význam?

Nechápu ho jako vylepšení své profesní výbavy. Tím, že mě Kristus vyzývá „pojď za mnou a pracuj pro mne a pro mé království“, je pro mě poctou. Člověk už není jen sám za sebe, ale přináší Krista, který proměňuje. Vyžaduje to nabídnutí sebe jako člověka a to vstupuje do všeho, tedy i k těm, kteří jsou s mým životem úzce spjatí.

mi věcmi. Jsem nucen řešit velice bolavé záležitosti, kterým je obtížné čelit pouhou výbavou univerzitního humanitního vzdělání. V takovém prostředí je víra zásadním požehnáním a já uctil povolání být ve službě Bohu a svou profesi konat z pozice nositele církevního úřadu. Jakmile vás Bůh uvnitř osloví „pojď a pracuj pro mne“, je velmi těžké až nemožné odolat a nedá se před tím nikde ukrýt. Volání ke službě se stane vaší vnitřní součástí. Navzdory tomu, že okolí často „kroutí hlavou“, jestli jste se nepomátl na rozum. Volání je všední každodenní tichý hlas ozývající se v rozumu, citu a ve vůli. Samozřejmě jsem cítil pochybnosti o opravdovosti a správnosti této mé cesty, zejména

• Jak na Vaše rozhodnutí reagovali doma, případně v práci?

Zprvu nedůvěřivě a s obavami, že budu doma ještě méně než dříve. Po nějaké době, zejména, co se má žena seznámila se spolubratry z jáhenské formace a s tím vším, co to obnáší, se obavy rozptýlily a tuto cestu podporuje. Jak o mé cestě smýšlelo mé okolí, se výrazněji projevilo těsně před svěcením a v nejednom případě až po svěcení. Mnohým, co mě znají ze sportu a z dřívějšího života jako divokého temperamentního člověka, to ke mně moc nesesedělo. Nedovedli si mě jako nosi-

(Pokračování na stránce 10)

VNÍMÁM ZVLÁŠTNÍ OTISK BOŽÍ MILOSTI DO MÉHO NITRA

(Pokračování ze stránky 9)

tele církevního úřadu představit. Některými akt svěcení, na který byli pozváni, v pozitivním slova smyslu doslova otřásl. Ti, co mě poznali už jako křesťana, to považovali za přirozené vyústění mé dosavadní životní cesty. Moje maminka, která se prohlašuje za ateistku, avšak četla všechny knihy, spojené s mým studiem teologických disciplín, po svěcení prohlásila, že mé vysvěcení je důkaz toho, že křesťanství a církev jsou paradoxální.

• Cítíte ve svém životě po vysvěcení nějakou změnu?

Takovou záležitost lze těžko popsat pomocí pojmů, ale nejlépe to lze vyjádřit asi tak, že vnímám zvláštní otisk Boží milosti do mého nitra. Víím, že zůstávám stále tím, kým jsem byl, se vším, co ke mně patří. Zůstaly mi všechny klady i slabosti, kterými jsem disponoval, ale zároveň vnímám to, že se mnou Bůh něco udělal. Otevřel mi jiný rozměr, jehož objevování a žití mě čeká. Známi lidé se mě často v rozpacích ptají, zda ke mně mohou přistupovat tak jako dřív, mají strach, zda jsem se jim nevzdálil. Tak jim se smíchem odpovídám, ať tyto strachy opustí, že jsem jim možná lidsky ještě blíže. Jáhen je služebník a ne „kníže pán“.

• Jak jste obřad prožíval?

Hodně podstatná pro mě byla přítomnost blízkých. Hodně jsem myslel, pokud jsem vůbec myslet dokázal, na svou manželku a děti, kteří k mému povolání neodmyslitelně patří. Byl jsem rozčesný a cítil jsem zvláštní bázeň, kterou nešlo obvyklým způsobem přemoci. V průvodu do katedrály jsem si chvílemi myslel, že snad nedojdu, že mi selžou rozrušením nohy. Bylo to zvláštní, protože jinak trému nemívám. Z univerzity a z práce ve vězení jsem poměrně otrlý. Jakmile jsem spatřil vstupní portál katedrály, zamrazilo mě a uvědomil jsem si,

že kráčím vstříc změně a že ven půjdu jinačí. Těch padesát metrů k oltáři bylo hodně dlouhých a byl jsem zaskočen majestátem, který na mě v katedrále doslova udeřil. Měl jsem co dělat, abych se nerozplakal. Při vyznání víry a přísaze na evangelia jsem si radostně uvědomil, že to jsem tam já ze své svobodné vůle po veškerém uvážení. Při prostraci se však se mnou dělo něco, co nedokážu obléknout do správných slov a slzy mě přemohly. Při litaních jsem bytostně prožil něco jako při svatbě „Já, Milan, odevzdávám se tobě ...“

• Nešlo přehlédnout, že jste svěcení přijímali ne jako jednotlivci, ale jako společenství. Jaké jste si během formace se svými kolegy vytvořili vztahy?

Od začátku formace jsme spolu sdíleli mnohé nejen z duchovního života, ale i z běžných všedních oblastí našich životů. Vznikly mezi námi velmi přátelské vztahy a takové to „chlapské kamarádství“ mužů. Proto jsem byl rád, že jsem mohl přijmout svěcení uprostřed mých „spolubojovníků“ z formace.

• Čím chcete tuto službu naplňovat, třeba při svém povolání?

Svou jáhenskou službu chci naplňovat vykonáváním svého povolání psychologa a psychoterapeuta v Kristově jménu nejen v rámci vězeňství a výuky na univerzitě, ale také pro potřeby církve. Chci být služebníkem Evangelia v rámci pomáhajících profesí. Rád bych se také staral o čerstvé konvertity, kteří to v mnoha ohledech nemusí vždy mít v tradičně církevním prostředí snadné, co do orientace ve způsobech života v církevním společenství. Do služby v církvi však patří také to, že přijmu úkol, jaký mi představený dle potřeb udělí a jakým posláním mě pověří.

lb

SVÁTOST NEMOCNÝCH

V sobotu 8. listopadu v 09:00 hod. se bude při mši svaté v kostele sv. Bartoloměje udílet **svátost nemocných**. Před mší sva-
tou bude **od 08:30 hod. příležitost ke svátosti smíření**. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii v kostele sv. Jana i u sv. Bartoloměje. Následně po této slavnosti bude malé pohoštění v prostorách fary (můžete-li přispět něčím upečeným na společný stůl, předem děkujeme).

Podmínky k přijetí svátosti nemocných jsou tyto: pokřtěný katolík, vážně nemocný (i větší obtíže stáří jsou zde považovány za nemoc) a po předchozím přijetí svátosti smíření. Těm nemocným, kterým jejich nemoc nedovolí přijít na toto společné udílení svátosti nemocných, rádi udělíme svátost nemocných u nich doma nebo v nemocnici, pokud o ni projeví zájem.

P. Antonín

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 3 / 2014 VELKÉ POSTAVY DUCHOVNÍ HUDBY – RANÝ ROMANTISMUS.

Dnešní pokračování tohoto cyklu je věnováno období, jež nelze významově v duchovní hudbě považovat za stěžejní, nicméně i tehdy zůstávala sakrální tvorba nepominutelnou součástí hudby.

Nástup romantických ideálů a myšlení na počátku 19. století zasáhl všechna umělecká odvětví. Romantická hudba reaguje na klasicistní racionalismus citovostí a fantazijní uvolněností. Nastupuje mohutný proud programní hudby, velký rozmach koncertních žánrů, opery, národních hudebních kultur a nových hudebních forem. Dříve pravidelná klasická melodie opouští své hranice, narůstá a s ní rozměry hudebních forem, převratně se mění harmonie a instrumentace. Vše v podřízenosti zhudebňování romantických látek a představ. Jisté je, že ve tvorbě skladatelů nezbývalo tolik prostoru pro duchovní hudbu, její kompozici se věnovali spíše z osobních pohnutek, než třeba na objednávku, jako tomu bylo dříve.

Hudební řeč raných romantiků se zpočátku příliš neodlišovala od jejich klasicistických předchůdců, u nichž také často nalezneme (Mozart, Beethoven) hudební i myšlenkové anticipace romantismu. Typickým reprezentantem tohoto směru je Franz Schubert. Jeho dílo, vznikající současně s Beethovenovým vrcholným tvůrčím obdobím, má i podobné schéma - 9 symfonií, řada komorních skladeb,

ale asi nejvýznamnějším dobovým počinem byla jeho písňová tvorba - 600 písní. Chránových děl napsal 34, z toho 6 mší, z nichž vynikajícími díly jsou mše G dur, As dur, Es dur, dále Stabat Mater, Magnificat a řadu děl mešního rozsahu. Dodnes neznámější Schubertova skladba Ave Maria byla

původně zkomponována na text básně W. Scotta „Jezerní panna“, ale zpívá se převážně s latinským duchovním textem Ave Maria. Jestliže u dalších raně romantických autorů - C. M. von Webera a R. Schumanna zůstala duchovní tvorba okrajovou záležitostí, nebylo tomu tak u F. Mendelsogna - Bartholdyho. Tento mistr, komponující s lehkostí připomínající Mozarta, autor několika proslulých symfonií - Italské, Skotské a Reformační - zanechal významný cyklus šesti varhanních sonát, kantátová zpracování žalmů a především rozsáhlá oratoria Paulus a Elias, v nichž navazuje na barokní odkaz Bacha a

Haendela. Ostatně Mendelsohn se jako dirigent lipského Gewandhausorchestru velmi zasloužil, a v tom tkví na poli duchovní hudby jeho největší přínos, o renesanci Bachovy hudby. Roku 1829 provedením Bachových Matoušových pašijí založil Bachův kult, který právem trvá dodnes.

Příště - novoromantismus a vývoj ve druhé pol. 19. stol.

*Jiří Kuchválek
regenschori*

OPRAVA VARHAN V KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE.

V týdnu od 22. do 28. září proběhla 1. etapa opravy varhan, která zahrnula především vyjmutí všech píšťal z nástroje a následné kompletní vyčištění a naladění celého nástroje. Byly též opraveny drobné závady na píšťalovém fondu a na hracím stole. Opravu provedl velmi pečlivě varhanář Peter Nožina. Následovat bude ještě etapa druhá, kdy bude do nástroje osazen rejstřík Trompeta 8'.

Varhany nám slouží od poslední velké rekonstrukce, spojené s celkovou opravou kostela, již 17 let. Dlužno podotknout, že nástroje, které

jsou v provozu při liturgii a u nás i při koncertech by měly projít podobným zásahem nejpozději po 10 letech. Konstituce o posvátné liturgii v kapitole 6, článku 120 praví, že píšťalové varhany mají být v církvi ve zvláštní úctě. Pamatujme tedy na nástroje (naše farnost má troje varhany) i ve sbírkách s vědomím, že zvuk varhan dodává liturgii důstojný a slavnostní rámeček.

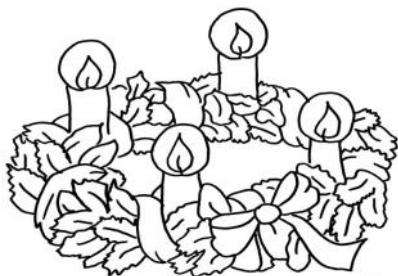
Děkuji na tomto místě P. Antonínovi Forbelskému za velmi vstřícný a angažovaný přístup k organizaci celé akce.

Vyjadřuji **poděkování manželům Tasovským**
za poskytnutí nezištné výrazné podpory v řešení mé těžké životní situace.
Mgr. Hana Vlachová

CHARITA

ADVENTNÍ VĚNCE

BENEFIČNÍ VÝROBA A PRODEJ ADVENTNÍCH VĚNCŮ
z přírodních materiálů

Finanční výtěžek z akce bude použit na podporu sociálních služeb Oblastní charity Pardubice.

Srdečně zveme všechny lidi dobré vůle, kteří jsou ochotni pomoci s výrobou a prodejem adventních věnců. Věnce se budou vyrábět **v pátek 21. listopadu od 8 do 20 hodin** v Saleziánském středisku mládeže na Zborovském náměstí. Můžete se zde zdržet libovolně dlouhou dobu. K výrobě věnců nejsou potřeba žádné zvláštní dovednosti. Zvládne to opravdu každý. Můžete si vzít vlastní rukavice a zahradnické nůžky.

Adventní věnce a svíčky z včelího vosku se budou

prodávat **o první neděli adventní** před mší svatou. Prosíme Vás o pomoc při prodeji na uvedených místech.

Kostel sv. Bartoloměje, mše v 7:00, 9:00, 19:00

Kostel sv. Jana Křtitele, mše v sobotu v 18:00

Kostel Zvěstování Panny Marie (klášterní), mše v 10:00

Kostel sv. Jiljí – Pardubičky, mše v 17:00

Kostel sv. Václava, (salesiáni), mše v 8:30, 10:00

Mikulovice, mše v 10:30

Třebosice, mše v 8:30

Dále ve středisku **Oblastní charity Pardubice** (ulice V Ráji 732) **od pondělí 24. 11. do pátku 5. 12. 2014 od 7 do 15 hodin.**

CENÍK:

adventní věnec se 4 svíčkami **250 Kč/ks**

svíčka z včelího vosku **20 Kč/ks**

Rezervace věnců je možná prostřednictvím formuláře na webu www.pardubice.charita.cz.

Jakékoliv informace Vám rád poskytne koordinátor akce

Vojtěch Homolka

tel. 775 296 482,

vhomolka@charitapardubice.cz

RŮZNÉ

TŘI SOKRATOVA SÍTA

“Jestli pak víš, Sokrate, co jsem se zrovna dozvěděl o tvém příteli?” “Počkej chvíli,” odpověděl Sokrates. “Než mi cokoli řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká se jí zkouška tří sít.”

“Tři síta?”

“Přesně tak,” pokračoval Sokrates. “Než mi začneš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na chvíli zkusit prosít to, co mi řekneš.”

První síto se jmenuje **Pravda**. „Máš na prostou jistotu, že to, co mi chceš říct, je pravda?“ “Ne,” odpověděl ten člověk, “vlastně jsem to jenom slyšel

a...”. “Dobře,” řekl Sokrates. “Takže ty opravdu nevíš, jestli je to pravda nebo není”.

Ted' vyzkoušejme druhé síto, síto se jmenuje **Dobro**. „Chceš mi o mém příteli říct něco dobrého?“ “Ne, naopak...” “Takže,” pokračoval Sokrates, “chceš mi o něm říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to pravda”.

„Ale pořád ještě můžeš zkouškou projít, protože zbývá ještě jedno síto. Jmenuje se **Užitečnost**. Je mi to, co mi chceš o mém příteli říct užitečné?“ “Ne, moc ne.”

“Dobrá,” uzavřel Sokrates, “to co mi chceš říci, není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani užitečné, tak proč bys mi to měl vyprávět?” To je důvod, proč byl Sokrates velký filosof a všichni si ho vážili.

To by bylo TÍCHO, kdyby se tím lidé řídili.

RŮZNÉ

HOMILIE SV. OTCE

Deník Svatého stolce L'Osservatore Romano ve svém pondělním vydání (29.9.2014) přináší souhrn z papežovy homilie, kterou pronesl při sobotní mši svaté pro vatikánskou stráž. Je zajímavé, že také letos se papež ve svém kázání zaměřil na nejzákladnějšího protivníka vatikánských policistů. A tím je zřejmě ďábel, prohlásil Svatý otec. Nikoli však pouhá jeho představa, ale reálná osoba. Je to bytost zlá a vychytralá, která ví, jak zabíjet. Ničí život druhých lidí a celé církve tím, že rozsévá koukol nesváru, který pak vybuchuje jako bomby.

Papeže Františka k homilii inspirovala postava sv. archanděla Michaela, patrona vatikánské stráže, který, jak poznamenal, neustále pozorně střeží církev a také nás této ctnosti učí. Posláním vatikánské stráže je chránit a uchovávat tento stát, který slouží svobodě církve a svobodě římského biskupa. Chránit je krásné slovo, pokračoval Svatý otec. Obsahuje v sobě totéž povolání, kterým Bůh pověřil rovněž sv. Josefa – tedy ochraňovat Ježíše, Boha a nakonec také církev. Vatikánští strážníci jsou tudíž ochránci v archandělově škole, kde se od svého patrona učí odvaze a Boží chvále.

Chválíte Boha tak, jako anděl? Modlíte se k němu modlitbou chval?, ptal se římský biskup přítomných a dodal: Kladu vám tyto otázky, abyste byli dobrými strážci a s odvahou vyháněli zlé duchy a také ty lidi, kteří ničí církev. Přestože někdo říká, že ďábel je pouhá idea, chci se od této „ideje“ držet co nejdál, podotkl papež. Povoláním strážníka je tedy za pomoci všech lidských ctností, modlitby a adorace chránit Boží lid před ďáblem a vnějším pokušením. Strážce nemůže být hloupý, poznamenal Svatý otec. Naopak, musí být bystrý a pozorný jako noční hlídka, které bdí, aby do státu nepřišlo nic špatného.

V souvislosti s domnělými teroristickými hrozbami proti Vatikánu, o kterých v těchto dnech referovaly sdělovací prostředky, papež vyzval vatikánskou ostrahu k obezřetnosti. Střežíte brány a okna, aby jimi neprošla bomba, řekl. Chci vám ale sdělit něco trochu smutného, dodal, bomby jsou také uvnitř, a jsou velmi nebezpečné. Buďte, prosím, ostražití, nabádal Petrův nástupce. Nepřítel totiž v temnotě

mnoha špatných životů rozsílá koukol. Každé semeno koukolu je ničivá bomba, která nedovolí růst pšenici, ale naopak ničí život. Jsou to bomby domácího původu nebo atomové?, ptal se papež a ihned odpověděl: V každém případě jsou nebezpečné. Uvnitř Vatikánu je takovýchto bomb velké množství, konstatoval papež, avšak nejhorší z nich je pomluva. Klevety každodenně ohrožují život církve a státu, prohlásil, protože každý pomlouvavý člověk na vatikánské půdě rozsévá bomby, zmar, zabíjí druhé. I kdyby na klepech bylo něco pravdy, dotyčný nemá právo je šířit na všechny strany, ale pouze zodpovědnému nadřízenému. Buďte na stráži před pomlouváči, vybízel papež strážníky. Jednou z chorob vatikánského státu jsou klevety, dodal. Ačkoliv v něm žijí mnozí laici, kněží, řeholnice a biskupové, kteří rozsévají dobrou setbu, ďábel využívá také laiků a některých kněží, zasvěcených osob, sester, biskupů, kardinálů a dokonce i papežů, aby zasel koukol. Tomuto nebezpečí čelím také já, upřesnil papež, protože ďábel v nitru ponouká.

Nerozsévejme tedy bomby, vybízel znovu papež František. Od vatikánského strážníka to navíc vyžaduje zvláštní odvalu, aby dokázal říci: Prosím vás, pane, paní, otče, sestro, Excelence, Eminence, Svatosti, nepomlouvejte, tady to není možné!, zdůraznil Svatý otec a dodal: Je tu nezbytná vaše rozhodnost, abyste zastavili tuto výbušnou setbu, která ničí církev.

Jaký bude osud člověka, který roznáší klevety?, tázal se papež František na konci své homilie. Evangelium říká, že ti, kdo pohoršují a dělají nepravosti, půjdou do ohnivě pece, kde bude pláč a skřípění zubů. Budou odsouzeni k hanbě, k věčné hrůze, rovněž varuje prorok Daniel. Takový bude konec pomlouváče, řekl papež František vatikánské stráži ještě předtím, než vyslovil závěrečné přání: „Kéž by na poslední straně našich životů stálo: Byl to dobrý člověk, rozséval dobrou setbu. A kéž by na této stránce nebylo to nejsmutnější: Byl to špatný člověk, rozséval bomby svárlivosti“, zakončil Petrův nástupce svou homilií pro vatikánský strážní sbor při sobotní ranní mši svaté.

Jana Gruberová

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle	Setkání u kávy	farní kavárna	po mši sv. v 9:00
	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace (po večerní mši sv.)	kostel sv. Jana	18:30 - 19:15
Středa	Mše svatá v kapli v nemocnici	Vstupní budova - 1. patro	14:30 hod.
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00 - 17:45

KALENDÁŘ

AKCE

Ne 12.10.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
St 15.10.	Přijímání intencí na měsíc listopad	fara	od 08:00 hod.
	Třídění známek na misie	fara	15:00 hod.
Čt 16.10.	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul.	15:30 hod.
So 18.10.	Kněžské svěcení	katedrála sv. Ducha - HK	09:30 hod.
	Misijní modlitební most	kostel sv. Jana Křtitele	17:30 hod.
Ne 19.10.	MISIJNÍ NEDĚLE	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
	Sbírka na misie		
	Beseda s ředitelem PMD	kostel sv. Bartoloměje	10:15 hod.
	Misijní modlitební most dětí, beseda	farní sál	15:30 hod.
Út 22.10.	Památka sv. Jana Pavla II.		
Čt 23.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Ne 26.10.	Změna času		
Út 28.10.	Státní svátek		
St 29.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
Čt 30.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	08:00 - 16:00
	Zpovědní den	kostel sv. Jan	17:00 - 18:00
	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul.	15:30 hod.
Pá 31.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
So 01.11.	Slavnost Všech svatých	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne 02.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé		
	Dušičková pobožnost	Hl. hřbitov - boční vchod	16:30 hod.
	Dušičková pobožnost + mše svatá	Pardubičky - hřbitov	16:30/17:00
Čt 06.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
So 08.11.	Udílání svátosti nemocných	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
St 12.11.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Čt 13.11.	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul.	15:00 hod.
Pá 14.11.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Ne 16.11.	Sbírka na plošné pojištění II.		
Po 17.11.	Státní svátek		
Út 18.11.	Přijímání intencí na měsíc prosinec	fara	od 08:00 hod.
Čt 20.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
So 22.11.	Slavnostní zakončení diecézní novény	katedrála sv. Ducha - HK	09:30 hod.
Ne 23.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále		
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
So 29.11.	Farní adventní den	Salesiánské středisko	14:00 hod.

Vydává: Římskokatolická farnost - arciděkanství Pardubice, Kostelní 92, 530 02 Pardubice.

Kontakt: tel.: 466 769 260, P. Antonín Forbelský: 731 598 842,

e-mail: farpar@volny.cz, web: <http://www.farnost-pardubice.cz>